826/09

Den 26. august 2009 blev i sag nr. 75.561:

xxxxxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har heltidsulykkesforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at udbetale ménerstatning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 2/2 2009, fremgår:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Rygskaden blev afgjort i Arbejdsskadestyrelsen jan. 2001, man da jeg ikke min forsikringsordning, anmeldte jeg først skaden 3. januar 2008. Efter næsten et år har jeg fået oplyst, at sagen er forældet. Det er årsagen til, at jeg henvender mig til jer da der er nogle punkter, jeg gerne vil have belyst.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …

I et vedlagt bilag, der ligeledes er dateret 2/2 2009, hedder det:

"**Supplerende oplysninger:**
Da jeg blev opmærksom på, at jeg havde denne forsikring i sommeren 2007, tjekkede jeg forsikringsbetingelserne og fik at vide, at sager af den type først forældes 10 år fra skadesdatoen iflg. § 29 stk. 3 (forsikringsaftaleloven) - P.g.a. jul og nytår får jeg først anmeldt skaden via E-mail 3.1.2008.
Af en medarbejder fra Tjenestemændenes Forsikring under Tryg får jeg at vide, at 10 års fristen er nedsat fra 2008. **Fra 1/1-3/1 er der 3 dage, og det må tilskrives jul og nytår.**

Endelig undrer jeg mig over, at når en forsikring, man har tegnet, bliver ændret så væsentlig, at man ikke får meddelelse fra forsikringsselskabet, skriftligt. I så fald havde sagen set helt anderledes ud fra mit synspunkt.

Endelig fortolker jeg § 29, som om skaden først forældes 2 år efter skadesafgørelsen og i hvert fald 5 år efter forfaldsdagen."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 17/2 2009 til nævnet anført:

"Sagen er behandlet efter betingelserne 8892 og drejer sig om forældelse af et ulykkestilfælde som er sket den 16. september 1999.

Kort sagsforløb:
Vores kunde anmelder primo 2008 til os, at han den 16. september 1999 er kommet til skade med sin ryg.

For at kunne vurdere sagen indhentede vi i den forbindelse alle akterne fra Arbejdsskadestyrelsen.

Af akterne fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår det, at de har truffet en afgørelse om varigt mén den 15. december 2000. Sagen er blevet afgjort med et varigt mén på 12 %.

Vi afviste skaden overfor vores kunde, og henviste til at skaden var forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29.

I forbindelse med afvisning af skaden, henviste vi til Ankenævnets kendelse 70.234. Vores kunde klager herefter til Ankenævnet.

Vores vurdering:
Efter at have modtaget klagen, har vi gennemgået sagen på ny.

Vi fastholder vores tidligere afgørelse i sagen. Årsagen til dette skyldes, at skaden efter vores opfattelse er forældet.

Af sagens oplysninger fremgår det, at skaden blev anmeldt som arbejdsskade i oktober 1999, jf. arbejdsskadeanmeldelsen (akt nr. 1 i arbejdsskadesagen).

Det fremgår af Arbejdsskadestyrelsen afgørelse af 15. december 2000, at méngraden blev fastsat til 12 %. Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at vores kunde efter indirekte lænderygtraume har daglige smerter af moderat grad med let bevægeindskrænkning (akt nr. 31 i arbejdsskadesagen).

Af forsikringsaftalelovens § 29 fremgår det, at forældelse indtræder 2 år efter udgangen af det år, hvor forsikrede har fået kundskab om kravet, og om at det er forfaldent, og i alt fald 5 år efter, at kravet er forfaldent.

Kravet om erstatning i henhold til forsikringen er efter den 2-årige forældelsesregel forfaldent på det tidspunkt, hvor det må formodes, at forsikrede har indset, at skaden har medført varigt mén, og at generne har en varig karakter.

For at den 2-årige forældelsesregel kan anvendes skal forsikrede have kundskab om kravet, og om at det er forfaldent.

Kravet mod en ulykkesforsikring er forfaldet, når tilstanden efter skaden må anses at være stationær.

Tilstanden er stationær, når det primære behandlingsforløb er afsluttet, og der ikke kan ventes yderligere bedring i tilstanden efter ulykkestilfældet, jf. Arbejdsskadestyrelsens vejledning om stationærtidspunktet side 1.

Arbejdsskadestyrelsen har fastsat méngraden til 12 % den 15. december 2000, og vores kunde ved derfor på dette tidspunkt, at han har et krav mod sin ulykkesforsikring. Vores kunde skulle derfor have anmeldt ulykkestilfældet til os senest den 31. december 2002.

Da ulykkestilfældet først blev anmeldt til os primo 2008, var kravet således forældet i henhold til den 2-årige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29, idet alle betingelserne herfor var opfyldt.

Omkring den 2-årige forældelsesregel henvises til ankenævnskendelser nr. 66.358 og 70.234.

Efter vores vurdering er kundens krav også forældet i henhold til den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav på erstatning i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Denne absolutte forældelsesfrist løber uden hensyn til, om forsikringstageren har fået kundskab om kravet og kundskab om, at kravet er forfaldet, jf. Dansk Forsikringsret af Henning Jønsson og Lisbeth Kjærgaard, 8. udgave side 480-481 og Forsikringsaftaleloven med kommentarer af Ivan Sørensen, 1. udgave side 133.

Kravet var senest forfaldent den 16. december 2000, hvor Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngraden, hvorfor kravet senest skulle have været anmeldt til os 16. december 2005. Kravet blev som anført først anmeldt til os primo 2008.

I denne forbindelse henvises til bl.a. ankenævnskendelse nr. 44.027 og 52.349 vedrørende den 5-årige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29.

At kunden først i 2007 bliver bekendt med, at han har en tegnet en ulykkesforsikring hos os og herefter anmelder skaden til os, har ingen betydning for sagens udfald.

I øvrigt har vores kunde oplyst overfor os, at han i april 2007 havde anmeldt skaden til os, men han havde intet hørt fra os, hvorfor han primo 2008 anmeldte skaden igen. Vi kan oplyse, at vi ikke kan se, at have modtaget anmeldelsen fra vores kunde allerede i april 2007. Vi kan dog oplyse, at selvom vi havde modtaget anmeldelsen fra vores kunde i april 2007, ville dette fortsat ikke have ændret udfaldet af sagen, da sagen allerede var forældet.

Den modtagne klage giver os derfor ikke anledning til at ændre vores afgørelse."

Hertil har klageren i skrivelse af 23/2 2009 til nævnet bemærket:

"Som anført i 1. brev udtalte jeg, at der var en 10 års forældelses frist.
Det fik jeg også oplyst, at det var korrekt ved henvendelse til forsikringsselskabet i 2005, jf. Forsikringsaftalelovens § 29.

> Da jeg rettede henvendelse til selskabet i starten af 2008, fik jeg at vide, at den 10 års frist var ændret til den nuværende gældende. *Derfor er mit spørgsmål stadig, om man kan ændre forsikringsbetingelserne på en eksisterende skade,* ***uden*** *at meddele det til kunden først?*
>
> *Samtidig undre det mig, at forsikringsselskabet ikke i deres svar berører denne 10 års frist.*"

Efterfølgende har selskabet i skrivelse af 17/3 2009 til nævnet anført:

> "Vores kunde anfører i brevet, at han har fået oplyst af os, ved henvendelse i 2005, at der gælder en 10 års forældelsesfrist. Vi kan ikke se, at vores kunde har haft kontakt til os i 2005 omkring dette, i øvrigt har vores kunde først anmeldt skaden til os i 2008, og vi har derfor afvist vores kundes krav med, at sagen er forældet jf. Forsikringsaftalelovens § 29, som anført i vores brev af 17. februar 2009 til nævnet.
>
> Endvidere fremgår det ikke af sagen, at vi i starten af 2008 overfor vores kunde skulle have oplyst, at den af vores kunde anførte 10 års forældelsesfrist skulle være ændret til den nuværende gældende. Der er ikke en 10 års forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens § 29.
>
> Der er således ikke tale om, at vi har ændret vores forsikringsbetingelser, men alene tale om, at vi korrekt har afvist skaden som forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29, som er gældende for vores kundes skade.
>
> Vi skal i øvrigt bemærke, at der trådte en ny forældelseslov og en ændring af Forsikringsaftalelovens § 29 i kraft den 1. januar 2008. Vores kundes skade er ikke omfattet af disse ændringer, da hans skade var forældet inden ændringen trådte i kraft. Til orientering kan det dog oplyses, at det fremgår af Forældelseslovens § 3 stk. 1 og 2, at der gælder en 3 års forældelse enten fra skadetidspunktet eller fra den dag forsikrede fik eller burde have fået kendskab til sit erstatningskrav."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at klagerens ukendskab til forsikringen ikke bevirker, at forældelse ikke kan indtræde.

Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag finder nævnet, at klageren senest ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 15/12 2000 har haft kundskab om sit angivelige krav mod selskabet. Da klagerens krav først blev anmeldt til selskabet efter den 31/12 2002, kan nævnet herefter ikke kritisere, at selskabet har afvist kravet med henvisning til, at det er forældet i henhold til den toårige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens tidligere § 29.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson